Bydgoszcz, dnia 18 października 1948 r.

POMORSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 32

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIE I ZARZĄDZENIE

DZIAŁ URZĘDOWY

300.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Pomorskiego

z dnia 2 października 1948 r.

w sprawie zamknięcia odstrzału kuropatw na terenie Województwa Pomorskiego.

L. Rol. III-23/2274/48

Stosownie do rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 9 listopada 1932 r. o przekazaniu Wojewodom uprawnienia, zawartego w ust. 2, art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 grudnia 1927 r., o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. nr 1, poz. 3 z 1933 r.), na podstawie art. 51 p. b. w/w rozporządzenia, zamykam z dniem 1 października 1948 r. odstrzał kuropatw na terenie Województwa Pomorskiego.

Wojewoda
w z. A. Jakubowicz
Wicewojewoda

301.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Pomorskiego

z dnia 7 października 1948 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia Wojewody Pomorskiego z dnia 12 kwietnia 1948 roku, w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich.

L. PHA-17/132/48

Na podstawie art. 132 i 43 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 VI 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53 poz. 468 i nr 40/1934 poz. 350) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Uchyla się zarządzenie Wojewody Pomorskiego z dnia 12 IV 1948 r. w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich, ogłoszone w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 13 IV 1948 r. nr 14 poz. 123. W miejsce tego zarządzenia obowiązywać będą mające się wydać w tym przedmiocie zarządzenia właściwych władz przemysłowych I instancji, ogłoszone w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Wojewoda
w. z. A. Jakubowicz
Wicewojewoda

302.

OKÓLNIK nr 40

z dnia 11 października 1948 r.

w sprawie urlopów wypoczynkowych pracowników związków samorządu terytorialnego.

L. SA 448 i/48

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych,
Prezydentów Miast,
Burmistrzów i Wójtów

W związku z licznymi zapytaniami, skierowanymi do Urzędu Wojewódzkiego w sprawie wymiaru urlopów wypoczynkowych dla pracowników samorządowych ustalam następujące wytyczne, jakimi kierować się należy przy przyznawaniu urlopów pracowniczych:

Kwestię wymiaru urlopów wypoczynkowych pracowników, których stosunek służbowy oparty jest na przepisach rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 III 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. nr 35, poz. 323) regulują zasadnicze postanowienia ustawy z dnia 16 V 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. nr 94, poz. 735 z roku 1933), zmienionej dekretem z dnia 29 IX 1945 r. (Dz. U. R. P. nr 43, poz. 238). W myśl powołanych przepisów pracownik ma prawo po półrocznej nieprzerwanej służbie w danym związku samorządowym do urlopu dwutygodniowego, po rocznej zaś do miesięcznego urlopu płatnego nieprzerwanego.

Po myśli art. 3 ustawy z dnia 16 V 1922 r. pracownik traci prawo do urlopu, o ile sam rozwiązał umowę o pracę lub jeżeli rozwiązanie umowy nastąpiło z powodów, które pracodawcy dają prawo do rozwiązania umowy bez uprzedniego wypowiedzenia (art. 31 i 32 rozporządzenia z dnia 16 III 1928 r.).

W związkach samorządowych, w których kwestia wymiaru urlopów dla swych pracowników stałych uregulowana jest na podstawie miejscowych statutów w sposób odmienny np. w oparciu o postanowienia art. 36 ustawy o państwowej służbie cywilnej, postanowień tych statutów, odnoszących się do urlopów pracowniczych, obecnie nie należy stosować. Pracownikom tym należy udzielić urlopów wypoczynkowych w wymiarze, nieprzekraczającym 30 dni niezależnie od liczby lat przepracowanych w danym związku samorządowym, a to z uwagi na zadanie stojące w okresie odbudowy przed aparatem administracyjnym.

Za stosowaniem powyższej zasady przemawia również fakt zawieszenia uprawnień pracowników państwowych, wynikających z art. 36 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Plan urlopów sporządza corocznie przewodniczący organu wykonawczego danego związku samorządowego, przy czym pożądanym jest, by urlopy nie były skoncentrowane wyłącznie na okres miesięcy letnich oraz, aby plan ułożony został w sposób, umożliwiający normalny bieg urzę-

dowania. Do wymiaru urlopu wypoczynkowego należy wliczyć wszystkie urlopy udzielone pracownikowi w ciągu roku za wyjątkiem urlopów krótkich dla załatwienia spraw osobistych nieprzekraczających jednorazowo 3 dni. Należy dołożyć wszelkich starań, by urlopy wypoczynkowe wykorzystywane były przez pracowników w danym roku kalendarzowym.

Niedopuszczalne jest wypłacanie pracownikom wynagrodzeń za niewykorzystany urlop.

Niezależnie od urlopu wypoczynkowego związki samorządowe mogą udzielać swoim pracownikom płatnych urlopów z ważnych względów publicznych, a w szczególności:

a) na dokończenie nauki w szkole,
b) przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów w uczelniach,
c) uczestnictwo w kursach specjalnych, gdy jednocześnie branie udziału w nich oraz wykonywanie normalnych obowiązków służbowych przez pracowników nie jest możliwe,
d) dla prac w związkach zawodowych.

Urlopowanie w określonych wyżej celach winno się odbywać bez narażenia normalnego biegu pracy w urzędzie i nie może pociągnąć za sobą wzrostu wydatków osobowych.

Władza udzielająca urlopu dla celów określonych w punktach a — c winna czuwać nad celowym wykorzystaniem urlopu, a w szczególności sprawdzać, czy cel urlopu został osiągnięty. W wypadku stwierdzenia niewłaściwości należy wyciągnąć najdalej idące konsekwencje.

Wójtom i burmistrzom udziela urlopów wypoczynkowych starosta jako przewodniczący wydziału powiatowego, prezydentom i wiceprezydentom miast Wojewoda na wniosek zainteresowanych.

Wojewoda
I. Kubecki

303.

PISMO OKÓLNE

z dnia 4 października 1948 r.

w sprawie nadzoru nad biurami pisania podań.

L. AA 410 i/48

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast

Zgodnie z § 29 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 27 września 1933 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakazie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 544 i Nr. 55 poz. 299 z 1947) nadzór nad biurami pisania podań, tak do władz administracyjnych, jak i do władz administracyjnych i sądowych, a w tym ostatnim wypadku niezależnie od nadzoru prezesa sądu okręgowego, sprawuje starosta.

Nadzór ten powinien być dokonywany w sposób przewidziany w § 30 ust. 1 powołanego wyżej rozporządzenia przez kontrolowanie działalności biura, przeglądanie rejestrów, ksiąg handlowych i aktów, asystowanie przy czynnościach biura oraz udzielanie upomnień w razie dostrzeżonych usterek.

Jak wynika z lustracyj biur pisania podań, dokonanych na terenie Województwa Pomorskiego przez specjalnego delegata Urzędu Wojewódzkiego, nie wszyscy starostowie (prezydenci miast) wykorzystują swe uprawnienia do nadzoru nad biurami pisania podań, co się ujemnie odbija na funkcjonowaniu tych biur i w konsekwencji może narazić na straty materialne korzystających z ich usług obywateli.

W czasie lustracyj ustalono, że niektóre biura pisania podań nie przestrzegają przepisów dotyczących prowadzenia biura, umieszczonych w dziale IV powołanego rozporządzenia z dnia 27 września 1933 r., a w szczególności nie wywieszają w lokalu biura taksy wynagrodzenia (§ 23 rozp., który nie dotyczy jedynie osób, wymienionych w art. 17 ust. 2 wyżej zacytowanej ustawy z dnia 28 marca 1933 r.); prowadzony przez nie rejestr sporządzonych w biurze pism i podań nie odpowiada wymogom § 19 rozp., gdyż nie posiada adnotacji władzy, stwierdzającej ilość stronic, którą zawiera, nie jest trwale oprawiony i nie posiada ponumerowanych stronic; wpisy do rejestru dokonywane są chemicznym ołówkiem, a nie atramentem jak tego wymaga § 21 ust. 2 rozp.; a przy wejściu z ulicy do domu, w którym znajduje się lokal biura, nie ma napisu (szyldu), zawierającego nazwę biura (§ 25 rozp.). W niektórych biurach zauważono nawet całkowity brak rejestru (§ 18 rozp.). Również niektórzy właściciele biur korzystają z przeterminowanych zezwoleń.

Wszystkie ujawnione usterki wskazują na brak kontroli nad biurami pisania podań ze strony powiatowych władz administracji ogólnej i brak zainteresowania się sprawami dotyczącymi tych biur, gdyż wiele z nich, wymienionych w wykazach przedkładanych Urzędowi Wojewódzkiemu, jest obecnie nieczynnych na skutek ich zlikwidowania. Coprawda z przepisów o biurach pisania podań nie wynika wyraźny obowiązek właścicieli tych biur powiadamiania władzy o ich likwidacji, ale ob. ob. starostowie (prezydenci miast) winni stale śledzić czynności biur i starać się by wykaz ich, posiadany przez starostwo (zarząd miejski), był zawsze aktualny.

Proszę Ob. Ob. Starostów (Prezydentów Miast) o roztoczenie bardziej ścisłej kontroli nad biurami pisania podań, zwłaszcza nad posiadanymi przez nich uprawnieniami, oraz o pociąganie do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o biurach pisania podań oraz o zakresie udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 269) tych właścicieli biur, którzy przekraczają przepisy dotyczące sposobu ich prowadzenia.

Wojewoda
w. z. A. Jakubowicz
Wicewojewoda

304.

PISMO OKÓLNE

z dnia 7 października 1948 r.

w sprawie nagród i zapomóg dla pracowników starostw

l. BB. 1680/48

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na pismo okólne Ministra Administracji Publicznej z dnia 28. III. 48 r. w sprawie nagród dla pracowników resortu administracji publicznej l. dz. OB. I-14/5597/48 (Dz. Urz. M. A. P. Nr. 28/48 poz. 236).

Począwszy od miesiąca października Urząd Wojewódzki przekazywać będzie na r-ki bieżące Starostw Powiatowych w kasach Urzędów Skarbowych odpowiednie kredyty z § 2 budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej, które przeznaczone są na nagrody pieniężne dla pracowników z etatu M. A. P. oraz na stołówkę wzgl. ekwiwalent stołówkowy.

Nagrody winny być wypłacane wg. zasad ustalonych w pkt. 3, 4 i 5 cytowanego pisma okólnego.

Podania o zapomogi należy kierować do Urzędu Wojewódzkiego po szczegółowym zaopiniowaniu przez Ob. Ob. Starostów oraz Związek Zawodowy Pracowników Państwowych. Opinie winny być umieszczane na samym podaniu.

Za Wojewodę
Mgr T. Borowski
Naczelnik Wydziału

305.

PISMO OKÓLNE

z dnia 14 października 1948 r.

w sprawie leczenia penicyliną w poradniach skórno-wenerologicznych ośrodków zdrowia.

L. Z. M. 3701/48

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast

Stosownie do rozporządzeń Ministerstwa Zdrowia z dn. 15 i 28. IX. Nr. L. II. 9844/48 oraz rozporządzenia z dn. 8. X. Nr. L. II. 10388/48 — Urząd Wojewódzki poleca co następuje:

1) przeprowadzać bezpłatne leczenie penicyliną w poradniach skórno-wenerologicznych ośrodków zdrowia wszystkich chorych wenerycznie, którzy podlegają temu leczeniu zgodnie z przepisami akcji „W", niezależnie od tego, czy chory ma prawo do leczenia w Ubezpieczalni Społecznej, czy też nie.

2) Poradnie skórno - wenerologiczne ośrodków zdrowia przydzielać będą natychmiast penicylinę lekarzom Ubezpieczalni Społecznych w każdym indywidualnym przypadku zgłoszenia choroby wenerycznej kwalifikującej się zgodnie z przepisami akcji „W" do leczenia penicyliną. Warunkiem przydzielenia penicyliny jest dopełnienie wszelkich formalności (a. dostarczenie imiennej recepty na blankiecie Nr. 2, b. doniesienie o chorobie wenerycznej i kontaktach chorego, druk Nr. 1, odcinek c,)

3) Przyjęcie chorego wenerycznie ubezpieczonego przez poradnie skórno-wenerologiczne nie jest uzależnione od formalnego skierowania przez lekarza Ubezpieczalni. Chory ubezpieczony może zwrócić się bezpośrednio na leczenie do poradni skórno-wenerologicznej przy ośrodkach zdrowia.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki komunikuje, że wobec nieotrzymania przydziałów penicyliny przez Ubezpieczalnie Społeczne, szpitale państwowe oraz samorządowe podległe Ministerstwu Zdrowia winny prowadzić leczenie penicyliną ubezpieczonych chorych wenerycznie w ramach zasobów penicyliny dostarczonej przez Wydział Zdrowia tut. Urzędu.

Za Wojewodę
Dr. Janusz Zasztowt
Naczelnik Wydziału

306.

ZARZĄDZENIE

Starosty Powiatowego Nowomiejskiego

z dnia 10 czerwca 1948 r.

w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich.

L. P. H. 9-24/48

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 VI 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53, poz. 468, nr 40/1934, poz. 350, nr 60/1938, poz. 463) i § 17 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 XII 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 111 poz. 942) oraz po wysłuchaniu opinii Powiatowej Rady Narodowej i Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się maksymalną taryfę opłat za czynności kominiarskie na terenie wszystkich okręgów kominiarskich powiatu nowomiejskiego według poniższych zasad i w wysokości wymienionej w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1. W celu zróżnicowania wysokości stawek niniejszej taryfy, dzieli się miasta i gromady powiatu nowomiejskiego na dwie klasy:

a) do klasy A należą miasta do 50.000 mieszkańców,

b) do klasy B należą wszystkie gromady całego powiatu.

2. Opłaty za czynności kominiarskie w miejscowościach podzielonych na powyższe klasy wynoszą:

	Klasa miejscowości A	Klasa miejscowości B
1. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego do 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	7.00 zł	12.00 zł
b) każda dalsza kondygnacja	3.00 „	6.00 „
2. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego ponad 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	9.00 „	14.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	5.00 „	7.00 „
3. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego włazowego		
a) parter	12.00 „	18.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	6.00 „	9.00 „
4. Za czyszczenie i zbadanie komina przemysłowego lub komina większego paleniska w kuchniach ludowych, koszarach, szpitalach, więzieniach, łaźniach koszarowych, więziennych i szpitalnych, oraz stołówkach itp. pobiera się podwójną stawkę wymienioną w § 2 p. 1, 2, i 3 przy zachowaniu przepisu § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia.		
5. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego, piekarskiego i centralnego ogrzewania		
a) parter	23.00 „	23.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	12.00 „	12.00 „
6. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina pieca centralnego ogrzewania samodzielnego		
a) od 1 mieszkania	16.00 „	16.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	7.00 „	7.00 „
7. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanałów, służących do większych palenisk		
a) do 21×21 cm w świetle szerokości za bieżący metr	5.00 „	5.00 „
b) ponad 21×21 cm do 40×40 cm w świetle szer. za metr bież.	7.00 „	7.00 „
c) ponad 40×40 cm w świetle szerokości za każdy metr bieżący	9.00 „	9.00 „
8. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina		
a) do wysokości 1 m	3.00 „	3.00 „
b) ponad 1 m wysokości za każdy bieżący metr	3.00 „	3.00 „
9. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanału lub rury nasadowej, za każdy bieżący metr	3.00 „	3.00 „
10. Za budynek jednomieszkaniowy cena minimalna wynosi	15.00 „	25.00 „
11. Za zbadanie kominów i palenisk w nowowybudowanych lub przebudowanych budynkach z orzeczeniem o ich stanie budowy i bezpieczeństwa ogniowego oraz z wystawieniem poświadczenia, pobiera się opłatę w wysokości podwójnej odnośnych stawek z tym, że w tym wypadku minimalna opłata łączna od budynku wynosi		
12. Za czyszczenie pieca kuchennego	114.00 „	114.00 „
a) z jednym piecykiem		
b) z dwoma piecykami	53.00 „	53.00 „
13. Za czyszczenie piecy kuchennych o większych rozmiarach, jak np. w restauracjach, koszarach, szpitalach, stołówkach itp. z zastrzeżeniem zachowania zasady z § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia	88.00 „ / 175.00 „	88.00 „ / 175.00 „
14. Za czyszczenie kotła t. zw. koszarowego	120.00 „	120.00 „
15. Za prace wykonane w razie nagłej potrzeby przed godz. 7 lub po godz. 15, albo na żądanie pobiera się opłatę 50% wyższą.		
16. Od budynków państwowych — użytkowanych przez władze i urzędy państwowe, pobiera się opłaty ulgowe w wysokości 75% stawek taryfowych, jeżeli opłaty te obciążają Skarb Państwa.		
17. Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, pobiera się wynagrodzenie umowne.		

§ 3.

1. Za kominy przemysłowe uważa się kominy użytkowane w masarniach, hotelach, kawiarniach, cukierniach, restauracjach, kuźniach, stolarniach oraz zakładach przemysłowych, posiadających większe paleniska.

2. Poddasze uważa się za kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza do korony komina wysokość wynosi 3 m.

3. Piwnice liczy się za kondygnacje, gdy przewody kominowe sięgają do piwnicy.

4. Przy osobno stojących kominach liczy się każde 3 m komina jako jedną kondygnację.

5. Obliczenie stawek dokonuje się według całej wysokości budynku bez względu na to, gdzie i z której kondygnacji palenisko do komina jest wprowadzone.

6. Jako porę letnią ustala się czasokres od 1 V do 30 IX, natomiast jako porę zimową ustala się czasokres od 1 X do 30 IV.

§ 4.

1. Właściciel domu oraz mieszkańcy zobowiązani są udostępnić kominiarzowi dojście do kominów, na dach, na strych, do piwnic i tam wszędzie, gdzie wymaga tego przeprowadzenie czyszczenia lub zbadania kominów, palenisk itp.

2. Uniemożliwienie kominiarzowi wypełniena czynności czyszczenia nie zwalnia od obowiązków uiszczenia odnośnej opłaty taryfowej.

3. Należność za prace kominiarskie pobiera się natychmiast, uiszczają ją właściciele domów, dzierżawcy względnie administratorzy budynków.

W razie zalegania z opłatą, mogą być doliczane odsetki w wysokości 5%.

§ 5.

Spory w sprawach opłat taryfowych rozstrzyga władza przemysłowa I instancji po ewentualnym porozumieniu się z Cechem Kominiarskim.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Starosta Powiatowy
J. Wiśniewski

307.

ZARZĄDZENIE

Starosty Powiatowego Toruńskiego

z dnia 16 czerwca 1948 r.

w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich.

L. P. H. 10/19/48

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 VI 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53, poz. 468, nr 40/1934, poz. 350, nr 60/1938, poz. 463) i § 17 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 XII 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 111, poz. 942) oraz po wysłuchaniu opinii Zarządu Miejskiego, Zarządów Gminnych i Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się maksymalną taryfę opłat za czynności kominiarskie na terenie wszystkich okręgów kominiarskich powiatu toruńskiego według poniższych zasad i w wysokości wymienionej w § 2 niniejszego zarządzenia:

§ 2.

1. W celu zróżnicowania wysokości stawek niniejszej taryfy, dzieli się obszar powiatu toruńskiego na dwie klasy:

a) do klasy A należy m. Chełmża,

b) do klasy B należą wszystkie gromady całego powiatu.

2. Opłaty za czynności kominiarskie w miejscowościach podzielonych na powyższe klasy, wynoszą:

	Klasa miejscowości A	Klasa miejscowości B
1. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego do 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	7.00 zł	12.00 zł
b) każda dalsza kondygnacja	3.00 „	6.00 „
2. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego ponad 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	9.00 „	13.50 „
b) każda dalsza kondygnacja	4.50 „	7.00 „
3. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego włazowego		
a) parter	12.00 „	18.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	6.00 „	9.00 „

4. Za czyszczenie i zbadanie komina przemysłowego lub komina większego paleniska w kuchniach ludowych, koszarach, szpitalach, więzieniach, łaźniach koszarowych, więziennych i szpitalnych, oraz stołówkach itp. pobiera się podwójną stawkę

	Klasa miejscowości	
	A	B
wymienioną w § 2 p. 1, 2, i 3 przy zachowaniu przepisu § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia.		
5. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego piekarskiego i centralnego ogrzewania		
a) parter	23.00 zł	23.00 zł
b) każda dalsza kondygnacja	12.00 „	12.00 „
6. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina pieca centralnego ogrzewania samodzielnego		
a) od 1 mieszkania	16.00 „	16.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	7.00 „	7.00 „
7. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanałów, służących do większych palenisk		
a) do 21×21 cm w świetle szerokości za bieżący metr	4.50 „	4.50 „
b) ponad 21×21 cm do 40×40 cm w świetle szer. za metr bież.	7.00 „	7.00 „
c) ponad 40×40 cm w świetle szerokości za każdy metr bieżący	9.00 „	9.00 „
8. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina		
a) do wysokości 1 m	2.50 „	2.50 „
b) ponad 1 m wysokości za każdy bieżący metr	2.50 „	2.50 „
9. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanału lub rury nasadowej, za każdy bieżący metr	2.50 „	2.50 „
10. Za budynek jednomieszkaniowy cena minimalna wynosi	12.00 „	23.00 „
11. Za zbadanie kominów i palenisk w nowowybudowanych lub przebudowanych budynkach z orzeczeniem o ich stanie budowy i bezpieczeństwa ogniowego oraz z wystawieniem poświadczenia, pobiera się opłatę w wysokości podwójnej odnośnych stawek z tym, że w tym wypadku minimalna opłata łączna od budynku wynosi	114.00. „	114.00 „
12. Za czyszczenie pieca kuchennego		
a) z jednym piecykiem	52.50 „	52.50 „
b) z dwoma piecykami	87.50 „	87.50 „
13. Za czyszczenie piecy kuchennych o większych rozmiarach, jak np. w restauracjach, koszarach, szpitalach, stołówkach itp. z zastrzeżeniem zachowania zasady z § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia	175.00 „	175.00 „
14. Za czyszczenie kotła t. zw. koszarowego	120.00 „	120.00 „

15. Za prace wykonane w razie nagłej potrzeby przed godz. 7 lub po godz. 15, albo na żądanie pobiera się opłatę 50% wyższą.
16. Od budynków państwowych — użytkowanych przez władze i urzędy państwowe, pobiera się opłaty ulgowe w wysokości 75% stawek taryfowych, jeżeli opłaty te obciążają Skarb Państwa.
17. Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, pobiera się wynagrodzenie umowne.

§ 3.

1. Za kominy przemysłowe uważa się kominy użytkowane w masarniach, hotelach, kawiarniach, cukierniach, restauracjach, kuźniach, stolarniach oraz zakładach przemysłowych, posiadających większe paleniska.

2. Poddasze uważa się za kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza do korony komina wysokość wynosi 3 m.

3. Piwnicę liczy się za kondygnację, gdy przewody kominowe sięgają do piwnicy.

4. Przy osobno stojących kominach liczy się każde 3 m komina jako jedną kondygnację.

5. Obliczenie stawek dokonuje się według całej wysokości budynku bez względu na to, gdzie i z której kondygnacji palenisko do komina jest wprowadzone.

6. Jako porę letnią ustala się czasokres od 1 V do 30 IX, natomiast jako porę zimową ustala się czasokres od 1 X do 30 IV.

§ 4.

1. Właściciel domu oraz mieszkańcy zobowiązani są udostępnić kominiarzowi dojście do kominów, na dach, na strych, do piwnic i tam wszędzie, gdzie wymaga tego przeprowadzenie czyszczenia lub zbadania kominów, palenisk itp.

2. Uniemożliwienie kominiarzowi wypełnienia czynności czyszczenia nie zwalnia od obowiązku uiszczenia odnośnej opłaty taryfowej.

3. Należność za prace kominiarskie pobiera się natychmiast, uiszczają ją właściciele domów, dzierżawcy względnie administratorzy budynków.

W razie zalegania z opłatą, mogą być doliczane odsetki w wysokości 5%.

§ 5.

Spory w sprawach opłat taryfowych rozstrzyga władza przemysłowa I instancji po ewentualnym porozumieniu się z Cechem Kominiarskim.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Starosta Powiatowy
Zbigniew Gordon

308.

ZARZĄDZENIE

Starosty Powiatowego Wyrzyskiego

z dnia 18 czerwca 1948 r.

w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich.

L. P. H. 2/5/48

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 VI 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53, poz. 468, nr 40/1934, poz. 350, nr 60/1938, poz. 463) i § 17 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 XII 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 111, poz. 942) oraz po wysłuchaniu Powiatowej Rady Narodowej i Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się maksymalną taryfę opłat za czynności kominiarskie na terenie wszystkich okręgów kominiarskich powiatu wyrzyskiego według poniższych zasad i w wysokości wymienionej w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1. W celu zróżnicowania wysokości stawek niniejszej taryfy, dzieli się powiat wyrzyski na dwie klasy:

a) do klasy A należą wszystkie miasta powiatu,

b) do klasy B należą wszystkie gromady powiatu.

2. Opłaty za czynności kominiarskie w miejscowościach podzielonych na powyższe klasy wynoszą:

	Klasa miejscowości A	Klasa miejscowości B
1. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego do 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	7.00 zł	12.00 zł
b) każda dalsza kondygnacja	3.00 „	6.00 „
2. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego ponad 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	9.00 „	13.50 „
b) każda dalsza kondygnacja	4.50 „	7.00 „
3. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego włazowego		
a) parter	12.00 „	18.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	6.00 „	9.00 „
4. Za czyszczenie i zbadanie komina przemysłowego lub komina większego paleniska w kuchniach ludowych, koszarach, szpitalach, więzieniach, łaźniach koszarowych, więziennych i szpitalnych, oraz stołówkach itp. pobiera się podwójną stawkę wymienioną w § 2 p. 1, 2, i 3 przy zachowaniu przepisu § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia.		
5. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego piekarskiego i centralnego ogrzewania		
a) parter	23.00 „	23.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	12.00 „	12.00 „
6. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina pieca centralnego ogrzewania samodzielnego		
a) od 1 mieszkania	16.00 „	16.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	7.00 „	7.00 „
7. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanałów, służących do większych palenisk		
a) do 21×21 cm w świetle szerokości za bieżący metr	4.50 „	4.50 „
b) ponad 21×21 cm do 40×40 cm w świetle szer. za metr bież.	7.00 „	7.00 „
c) ponad 40×40 cm w świetle szerokości za każdy metr bieżący	9.00 „	9.00 „
8. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina		
a) do wysokości 1 m	2.50 „	2.50 „
b) ponad 1 m wysokości za każdy bieżący metr	2.50 „	2.50 „
9. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanału lub rury nasadowej, za każdy bieżący metr	2.50 „	2.50 „
10. Za budynek jednomieszkaniowy cena minimalna wynosi . . .	12.00 „	23.00 „
11. Za zbadanie kominów i palenisk w nowowybudowanych lub przebudowanych budynkach z orzeczeniem o ich stanie budowy i bezpieczeństwa ogniowego oraz z wystawieniem poświadczenia, pobiera się opłatę w wysokości podwójnej odnośnych stawek z tym, że w tym wypadku minimalna opłata łączna od budynku wynosi	114.00 „	114.00 „
12. Za czyszczenie pieca kuchennego		
a) z jednym piecykiem	52.50 „	52.50 „
b) z dwoma piecykami	87.50 „	87.50 „

	Klasa miejscowości A	B
13. Za czyszczenie piecy kuchennych o większych rozmiarach, jak np. w restauracjach, koszarach, szpitalach, stołówkach itp. z zastrzeżeniem zachowania zasady z § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia	175.00 zł	175.00 zł
14. Za czyszczenie kotła t. zw. koszarowego	120.00 „	120.00 „

15. Za prace wykonane w razie nagłej potrzeby przed godz. 7 lub po godz. 15, albo na żądanie pobiera się opłatę 50% wyższą.
16. Od budynków państwowych — użytkowanych przez władze i urzędy państwowe, pobiera się opłaty ulgowe w wysokości 75% stawek taryfowych, jeżeli opłaty te obciążają Skarb Państwa.
17. Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, pobiera się wynagrodzenie umowne.

§ 3.

1. Za kominy przemysłowe uważa się kominy użytkowane w masarniach, hotelach, kawiarniach, cukierniach, restauracjach, kuźniach, stolarniach oraz zakładach przemysłowych, posiadających większe paleniska.

2. Poddasze uważa się za kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza do korony komina wysokość wynosi 3 m.

3. Piwnice liczy się za kondygnacje, gdy przewody kominowe sięgają do piwnicy.

4. Przy osobno stojących kominach liczy się każde 3 m komina jako jedną kondygnację.

5. Obliczenie stawek dokonuje się według całej wysokości budynku bez względu na to, gdzie i z której kondygnacji palenisko do komina jest wprowadzone.

6. Jako porę letnią ustala się czasokres od 1 V do 30 IX, natomiast jako porę zimową ustala się czasokres od 1 X do 30 IV.

§ 4.

1. Właściciel domu oraz mieszkańcy zobowiązani są udostępnić kominiarzowi dojście do kominów, na dach, na strych, do piwnic i tam wszędzie, gdzie wymaga tego przeprowadzenie czyszczenia lub zbadania kominów, palenisk itp.

2. Uniemożliwienie kominiarzowi wypełnienia czynności czyszczenia nie zwalnia od obowiązku uiszczenia odnośnej opłaty taryfowej.

3. Należność za prace kominiarskie pobiera się natychmiast; uiszczają ją właściciele domów, dzierżawcy względnie administratorzy budynków.

W razie zalegania z opłatą, mogą być doliczane odsetki w wysokości 5%.

§ 5.

Spory w sprawach opłat taryfowych rozstrzyga władza przemysłowa I instancji po ewentualnym porozumieniu się z Cechem Kominiarskim.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Starosta Powiatowy
w. z. Woźniak
wicestarosta

309.

ZARZĄDZENIE
Starosty Powiatowego Sępoleńskiego
z dnia 22 czerwca 1948 r.

w sprawie maksymalnej taryfy opłat kominiarskich.

L. P. H. 20/49/48

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 VI 1927 roku o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. nr 53, poz. 468, nr 40/1934, poz. 350, nr 60/1938, poz. 463) i § 17 ust. 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 XII 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 111, poz. 942) oraz po wysłuchaniu Powiatowej Rady Narodowej i Izby Rzemieślniczej w Bydgoszczy zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustala się maksymalną taryfę opłat za czynności kominiarskie na terenie wszystkich okręgów kominiarskich powiatu sępoleńskiego według niżej wymienionych zasad i w wysokości wymienionej w § 2 niniejszego zarządzenia.

§ 2.

1. W celu zróżnicowania wysokości stawek niniejszej taryfy, dzieli się teren powiatu sępoleńskiego na dwie klasy:

a) do klasy A zalicza się miasta,

b) do klasy B zalicza się wszystkie gromady powiatu.

2. Opłaty za czynności kominiarskie w miejscowościach podzielonych na powyższe klasy, wynoszą:

	Klasa miejscowości A	B
1. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego do 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	7.00 zł	12.00 zł
b) każda dalsza kondygnacja	3.00 „	6.00 „
2. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego ponad 21 × 21 cm w świetle szerokości		
a) parter	9.00 „	13.50 „

	Klasa miejscowości A	Klasa miejscowości B
b) każda dalsza kondygnacja	4.50 zł	7.50 zł
3. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego włazowego		
a) parter	12.00 „	18.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	6.00 „	9.00 „
4. Za czyszczenie i zbadanie komina przemysłowego lub komina większego paleniska w kuchniach ludowych, koszarach, szpitalach, więzieniach, łaźniach koszarowych, więziennych i szpitalnych, oraz stołówkach itp. pobiera się podwójną stawkę wymienioną w § 2 p. 1, 2, i 3 przy zachowaniu przepisu § 2 p. 16 niniejszego zarządzenia.		
5. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie przewodu kominowego piekarskiego i centralnego ogrzewania		
a) parter	23.00 „	23.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	12.00 „	12.00 „
6. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina pieca centralnego ogrzewania samodzielnego		
a) od 1 mieszkania	16.00 „	16.00 „
b) każda dalsza kondygnacja	7.00 „	7.00 „
7. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanałów, służących do większych palenisk		
a) do 21×21 cm w świetle szerokości za bieżący metr	4.50 „	4.50 „
b) ponad 21×21 cm do 40×40 cm w świetle szer. za metr bież.	7.00 „	7.00 „
c) ponad 40×40 cm w świetle szerokości za każdy metr bieżący	9.00 „	9.00 „
8. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie komina		
a) do wysokości 1 m	2.50 „	2.50 „
b) ponad 1 m wysokości za każdy bieżący metr	2.50 „	2.50 „
9. Za każdorazowe czyszczenie i zbadanie kanału lub rury nasadowej, za każdy bieżący metr	2.50 „	2.50 „
10. Za budynek jednomieszkaniowy cena minimalna wynosi	12.00 „	23.00 „
11. Za zbadanie kominów i palenisk w nowowybudowanych lub przebudowanych budynkach z orzeczeniem o ich stanie budowy i bezpieczeństwa ogniowego oraz z wystawieniem poświadczenia, pobiera się opłatę w wysokości podwójnej odnośnych stawek z tym, że w tym wypadku minimalna opłata łączna od budynku wynosi	114.00 „	114.00 „
12. Za czyszczenie pieca kuchennego		
a) z jednym piecykiem	52.50 „	52.50 „
b) z dwoma piecykami	87.50 „	87.50 „
13. Za czyszczenie piecy kuchennych o większych rozmiarach, jak np. w restauracjach, koszarach, szpitalach, stołówkach itp. z zastrzeżeniem zachowania zasady z § 2 p. 10 niniejszego zarządzenia	175.00 „	175.00 „
14. Za czyszczenie kotła t. zw. koszarowego	120.00 „	120.00 „

15. Za prace wykonane w razie nagłej potrzeby przed godz. 7 lub po godz. 15, albo na żądanie pobiera się opłatę 50% wyższą.

16. Od budynków państwowych — użytkowanych przez władze i urzędy państwowe, pobiera się opłaty ulgowe w wysokości 75% stawek taryfowych, jeżeli opłaty te obciążają Skarb Państwa.

17. Za prace kominiarskie nie objęte taryfą, pobiera się wynagrodzenie umowne.

§ 3.

1. Za kominy przemysłowe uważa się kominy użytkowane w masarniach, hotelach, kawiarniach, cukierniach, restauracjach, kuźniach, stolarniach oraz zakładach przemysłowych, posiadających większe paleniska.

2. Poddasze uważa się za kondygnację, gdy się w nim znajduje palenisko lub gdy od podłogi poddasza do korony komina wysokość wynosi 3 m.

3. Piwnice liczy się za kondygnacje, gdy przewody kominowe sięgają do piwnicy.

4. Przy osobno stojących kominach liczy się każde 3 m komina jako jedną kondygnację.

5. Obliczenie stawek dokonuje się według całej wysokości budynku bez względu na to, gdzie i z której kondygnacji palenisko do komina jest wprowadzone.

6. Jako porę letnią ustala się czasokres od 1 V do 30 IX, natomiast jako porę zimową ustala się czasokres od 1 X do 30 IV.

§ 4.

1. Właściciel domu oraz mieszkańcy zobowiązani są udostępnić kominiarzowi dojście do kominów, na dach, na strych, do piwnic i tam wszędzie, gdzie wymaga tego przeprowadzenie czyszczenia lub zbadania kominów, palenisk itp.

2. Uniemożliwienie kominiarzowi wypełnienia czynności czyszczenia nie zwalnia od obowiązku uiszczenia odnośnej opłaty taryfowej.

3. Należność za prace kominiarskie pobiera się natychmiast; uiszczają ją właściciele domów, dzierżawcy względnie administratorzy budynków.

W razie zalegania z opłatą, mogą być doliczane odsetki w wysokości 5%.

§ 5.

Spory w sprawach opłat taryfowych rozstrzyga władza przemysłowa I instancji po ewentualnym porozumieniu się z Cechem Kominiarskim.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

Starosta Powiatowy
I. Czernicki

310.

OGŁOSZENIE I

Starosty Powiatowego Włocławskiego

z dnia 28. września 1948 r.

w sprawie doręczenia orzeczeń o pozbawieniu obywatelstwa polskiego.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz.U.R.P. 36 poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym Włocławskim w pokoju Nr. 12 jest do odebrania:

1. orzeczenie Starosty Powiatowego Włocławskiego z dnia 10 września 1948 r. L. Ad. 10/92/48 o pozbawieniu obywatelstwa polskiego, adresowane na nazwisko Adolfa Raczyńskiego, ostatnio zamieszkałego w Otmianowie, gm. Pyszkowo, pow. włocławskiego, a obecnie przebywającego w nieznanym miejscu pobytu,
2. orzeczenie Starosty Powiatowego Włocławskiego z dnia 10 września 1948 r. L. Ad. 10/91/48 o pozbawieniu obywatelstwa polskiego, adresowane na nazwisko Fryca Endersa, zamieszkałego ostatnio w Kątach, gminy Wieniec, pow. włocławskiego, a obecnie przebywającego w nieznanym miejscu pobytu.
3. orzeczenie Starosty Powiatowego Włocławskiego z dnia 10 września 1948 r. L. Ad. 10/90/48 o pozbawieniu obywatelstwa polskiego adresowane na nazwisko Rudolfa Manza, zamieszkałego ostatnio w Jaranówku, gm. Wieniec, pow. włocławskiego, a obecnie przebywającego w nieznanym miejscu pobytu.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

Włocławek, dn. 28 września 1948 r.

Starosta Powiatowy
Basandowski

311.

Zarządzenie

Prezydenta Miasta Bydgoszczy

z dnia 4 października 1948 r.

w sprawie zamknięcia drogi publicznej

L. dz. IV. 3926/48 P. P.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1. 8. 1883 o właściwości władz (zb. u. pr. str. 237) oraz art. 4 ustawy z dnia 10. 12. 1920 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w R. P. (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 32/21 i 34 poz. 225/48) zamykam drogę wiodącą od nr. 33 wzgl. 42 ulicy Biedaszkowo przez lotnisko wojskowe do granicy miasta Bydgoszczy w kierunku Trzcińca, albowiem na skutek komunikatu tut. z dnia 7. 8. 48 r. (Pom. Dz. Woj. Nr. 28 poz. 265/48) sprzeciwu nie wniesiono.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Miasta
Józef Twardzicki

312.

OGŁOSZENIE I

Starosty Powiatowego Nowomiejskiego

w sprawie doręczenia orzeczenia o pozbawieniu obywatelstwa polskiego.

Na podstawie art. 24 punkt 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu administracyjnym (Dz.U.R.P. nr 36 poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Powiatowym Nowomiejskim pokój Nr. 22 jest do odebrania:

orzeczenie Starosty Powiatowego Nowomiejskiego z dnia 20 sierpnia 1948 L. dz. Ad. 10/16/48 o pozbawieniu obywatelstwa polskiego Lidii Wohlgemut, dawniej zamieszkałej w Mrocznie powiatu nowomiejskiego, a obecnie przebywającej w nieznanym miejscu pobytu.

Nowe Miasto, dnia 11 października 1948 r.

Starosta Powiatowy
w. z. A. Sośnicki
Wicestarosta.

313.

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dnia 6 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa.

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokółu
1.	Fabryka Skór L. Buchholz Bydgoszcz	garbarnia	Bydgoszcz Garbary 2-8	S. A. Bydgoszcz Garbary 2-8	8. XI. 48 godzina 12-ta Bydgoszcz Garbary 2-8
2.	Garbarnia „Optimus" Emil Schulz i Henryk Schneider, Solec Kujawski	garbarnia	Solec Kuj. pow. Bydgoszcz	Emil Schulz Emil, Walter i Arnold Schneider (adres nieznany)	10. XI. 48 godzina 12-ta Bydgoszcz Garbary 2-8
3.	Garbarnia „Fortuna" — Skóry wierzchnie i twarde — Bracia Wiener — Rypin	garbarnia	Rypin — Toruńska	Bracia Wiener (adres nieznany)	12. XI. 48 godzina 12-ta garbarnia w Rypinie
4.	Pierwsza Kujawska Garbarnia Jakub Jabłonka — Włocławek	garbarnia	Włocławek Wieniecka Nr 17	Jakub Jabłonka (adres nieznany)	15. XI. 48 godzina 12-ta garbarnia Włocławek

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Dyrektor Zarządzający
Pomorskich Zakładów Garbarskich
B. Galicki

314.
OGŁOSZENIE

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1948 r. Nr. 22 (L. p. 38) ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Miejsce i data sporządzania protokółu zdawczo-odbiorczego
F-ka „Juno" Walter Pankratz	Fabryka obuwia	Bydgoszcz	Fabryka Obuwia Nr 3, Bydgoszcz ul. Marsz. Focha 27, godz. 12.00 dnia 12 listopada 1948 r.
F-ka „Leo" S. A. Bydgoszcz	„	Bydgoszcz	Fabryka Obuwia Nr 1 Bydgoszcz, ul. Chocimska 13, godz. 12.00, dnia 13 listopada 1948 r.
F-ka „Minerwa" Sigurski i Tucholski	„	Bydgoszcz	Fabryka Obuwia Nr 2 Bydgoszcz, ul. Chrobrego, 11, godz. 12.00, dnia 16 listopada 1948 r.
F-ka „Helios" Czapnik i Reiss	„	Bydgoszcz	Fabryka Obuwia Nr 2 Bydgoszcz, ul. Chrobrego 11, godz. 12.00, dnia 18 listopada 1948 r.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Poznańsko-Pomorskie Zakłady Obuwia
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
w Bydgoszczy

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE O ZMIANIE NAZWISKA

Wojewoda Pomorski decyzją z dnia 13 września 1948 r. L. dz. A-C-2788/48 zmienił nazwisko ob. Krenz Anny, z domu Hein, córki Michała i Wilhelminy z domu Lubomska, urodzonej dnia 1 września 1866 r. w Piemiętach, powiatu grudziądzkiego, zamieszkałej w Grudziądzu przy ul. Kościuszki nr 4, na: **Krzemińska.**

Za Wojewodę:
Mgr. Dąbrowski
Naczelnik Wydziału

* * *

OGŁOSZENIA O SPROSTOWANIU NAZWISK

Decyzją z dnia 1 września 1948 r. l. dz. Ad. 13/13/48 sprostowałem zniekształconą pisownię nazwiska Fritzkowskiego Pawła, ur. 24. 1. 1924 r. w Chojnicach z rodziców Jana i Marianny z domu Kosiedowska, zam. w Chojnicach przy ul. Szosa Bytowska nr 17 na „Fryckowski".

* * *

Decyzją z dnia 6 września 1948 r. l. dz. Ad. 13/12/48 sprostowałem zniekształconą pisownię nazwiska Fritzkowskiej Jadwigi, ur. 18. 4. 1928 r. w Chojnicach z rodziców Jana i Marianny z domu Kosiedowska, zam. w Chojnicach, ul. Pocztowa 22 na „Fryckowska".

Starosta Powiatowy Chojnicki
w/z H. Kaliszak
Wicestarosta

6. 10. 1948 r.

* * *

Decyzją z dnia 9 października 1948 r. nr. Ad. 13/22/48 sprostowałem zniekształconą pisownię nazwiska Schlegowskiego Jana, urodzonego dnia 1 maja 1897 roku w Wąwelnie, pow. Wyrzysk, syna Jana i Marianny z domu Faudrei, zamieszkałego w Małocinie pow. Wyrzysk na „Sligowski".

Powyższa zmiana rozciąga się również na żonę wymienionego Joannę z domu Gackowiak, urodzoną dnia 16 maja 1876 r. w Rynarzewie.

Starosta Powiatowy
R. Borowski

9. 10. 1948 r.

* * *

OGŁOSZENIA O ZAGINIĘCIU DOKUMENTÓW

Jan Pytel, zam. w Bydgoszczy, ul. Bernardyńska 6, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Grudziądz nr 1071.

* * *

Bernard Pietrzykowski, zam. w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 67/5, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Grudziądz.

* * *

Piotr Florek, zam. w Dobromierzu, gm. Solec Kujawski, pow. Bydgoszcz, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, klacz, b. kasztanka, wyd. przez Zarząd Gminny Solec Kujawski na nr C. D. 1191.

Leszek Kaszyński, zam. w Brodnicy, ul. Przykop 26, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Brodnica.

* * *

Franciszek Labun, zam. w Chełmnie ul. Toruńska 31, pow. Chełmno, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Toruń.

* * *

Marianna Bartczak, zam. w Janowicach, gm. Czamaniu, pow. Aleksandrów Kujawski, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, klacz, kasztanka, urodz. 1940, wyd. przez Zarząd Gminny Czołowo na nazwisko Jana Tomickiego.

* * *

Stanisław Domżał, zam. w Waldowie Szlacheckim, gm. Błędowo, pow. Chełmno, zgłasza zagubienie:

1. Karty rejestracyjnej RKU Włocławek.
2. Legitymacji PPS.
3. I innych dokumentów.

* * *

Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska" w Kruszwicy, pow. Inowrocław zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, wałach, siwy, gwiazdka strzałka, urodz. 1944, wyd. przez Zarząd Gminny Kruszwica za nr AV. 1459.

* * *

Antoni Batog, zam. w Łojewie, pow. Inowrocław, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Włocławek.

* * *

Józef Wolas, zam. w Mechowicach, gm. Inowrocław Wschód, pow. Inowrocław, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, klacz, gniada, gw. pr. tylna, pęć. b. pręga, urodz. 1930 r. wyd. przez Zarząd Gminny Inowrocław Wschód za nr 239.

* * *

Tadeusz Wasilewski, zam. w Sławsku Wielkim, pow. Inowrocław, zgłasza zagubienie zaświadczenia rejestracyjnego RKU Toruń.

* * *

Władysław Drabek, zam. w Słońsku, gm. Inowrocław Wschód, pow. Inowrocław, zgłasza zagubienie, dowodu tożsamości konia, klacz, dereszka b. o. wyd. przez Zarząd Gminny Inowrocław Wschód za nr 891.

* * *

Władysław Piotrowski, zam. w Działyniu gm. Mazowsze, pow. Lipno, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, ogier, gniady, urodz. 1946 r. wyd. przez Zarząd Gminny Działyn za nr 0423 C. F.

* * *

Kazimierz Knowski, zam. w Katlewie, gm. Grodziczno, pow. Nowe Miasto, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Gdańsk-Wrzeszcz.

Ignacy Gruszczyński, zam. w Słońsku, gm. Inowrocław, zgłasza zagubienie:
1. Dowodu tożsamości konia, klacz, gniada, gw. chrapka, Nr CC 0339.
2. Dowodu tożsamości konia, klacz, kara, pr. tyln. kor. i piętki b. w siodle b. plamy, na lewym udzie biel. Nr CC 0400,
wystawionych przez Zarząd Gminny Inowrocław Wschód.

* * *

Tadeusz Gerc, zam. w Stałmierzu, gm. Kikół, pow. Lipno, zgłasza zagubienie:
1. karty rejestracyjnej RKU Brodnica,
2. dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Gminny Kikół,
3. dowodu tożsamości konia, nr B. F. 0993, wyd. przez Zarząd Gminny Chrostkowo.

* * *

Bolesław Bartwicki, zam. w Gutowie, gm. Prądnica, pow. Nowe Miasto, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Brodnica.

* * *

Stanisław Żmijewski, zam. w Lubawie, pow. Nowe Miasto, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Brodnica.

* * *

Jan Żmijewski, zam. w Złotowie, gm. Prątnica, pow. Nowe Miasto, zgłasza zagubienie:
1. zaświadczenia stałego, wyd. przez Starostwo Powiatowe Nowe Miasto,
2. dowodu osobistego, wyd. przez Zarząd Gminny Prątnica.

* * *

Władysław Rogowski, zam. w Mościskach, pow. Rypin, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia, wałach lat 5, kasztan, wyd. przez Zarząd Gminny Skrwilno, za nr 0850.

* * *

Stanisław Baliński, zam. w Wilczewsku, gm. Zbójno, pow. Rypin, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Brodnica.

* * *

Józef Dudziak, zam. w Więcborku, ul. Mickiewicza 14, pow. Sępólno, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Więcbork nr 51.

* * *

Jan Marciniak, zam. w Pturku, gm. Barcin, pow. Szubin, zgłasza kradzież karty rejestracyjnej RKU Sokołów, wojew. warszawskie.

Piotr Dudek, zam. w Bratwinie, pow. Świecie, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Świecie — Starogard.

* * *

Jan Gornowicz, zamieszkały w Polskim Stwolnie, pow. Świecie, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Chojnice.

* * *

Henryk Wojciechowski, zam. w Toruniu, ul. Bydgoska 82, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Toruń.

* * *

August Radzik, zam. w Toruniu, Plac Generała Świerczewskiego 9, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Olsztyn.

* * *

Stefan Nawrot, zam. w Łubiance, pow. Toruń, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Toruń

* * *

Wincenty Dydak, zam. w Rozgartach, gm. Smolno, powiat Toruń, zgłasza zagubienie:
1. książki wojskowej, wyd. przez Polskie Siły Zbrojne I Dywizji w Anglii,
2. karty repatriacyjnej i zameldowania, wydanej przez Urząd Repatriacyjny w Legnicy.
3. książeczki tożsamości konia, wydanej przez Urząd Gminny Smolno.

* * *

Sykstus Chrapkowski, zam. w Tucholi, ul. Chojnicka 2, pow. Tuchola, zgłasza zagubienie poświadczenia obywatelstwa polskiego, wyd. przez Starostwo Powiatowe Tucholskie za nr 836.

* * *

Michał Wybrański, zam. w Nakle, ul. Dąbrowskiego 57/6, pow. Wyrzysk, zgłasza kradzież:
1. karty rejestracyjnej na samochód osobowy marki „Fiat-Cymka“ nr T 40150, wyd. przez Urząd Wojewódzki Pomorski Wydz. Komunikacji,
2. prawa jazdy na wszelkie pojazdy mechaniczne wyd. przez Urząd Wojewódzki Pomorski — Wydz. Komunikacji.

* * *

Władysław Sroka, zam. w Orlinku, pow. Wyrzysk, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Miechów.

* * *

Jan Antonowski, zam. w Słupsku, ul. Chełmińskiego 16, wojew. szczecińskie, zgłasza zagubienie karty rejestracyjnej RKU Bydgoszcz Powiat.

Administracja Pomorskiego Dziennika Wojewódzkiego podaje do wiadomości, że prenumerata Pomorskiego Dziennika Wojewódzkiego wynosi od dnia 1 stycznia 1948 r. w abonamencie rocznym zł 2.000, półrocznym zł 1.000, kwartalnym zł 600. Pojedyńczy egzemplarz kosztuje zł 70.

Adres Redakcji: Urząd Wojewódzki Pomorski, Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 3, pokój I/118. — **Administracja:** parter pokój 4
Redakcja czynna od godz. 8 do 15 (w soboty od 8 do 14).

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, a od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunków do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za ogłoszenia od związków samorządowych, instytucji społecznych oraz użyteczności publicznych wynosi zniżkowo za 1 stronę druku od 1.200 do 1.500 zł. Normalna cena ogłoszeń: 6.000 zł cała strona, 1 wyraz 15 zł.

Konto czekowe w P. K. O VI-103 w Bydgoszczy.

Druk. RSW „Prasa“ Bydgoszcz X 48 1985 — E-4815293

Cena zł 70.